

פרשת משפטים

תשפ"ג

גליון ק"ט

דינו לא שפכו את הדם הזה???

מ"ה למעשה התחזקות בעבודת ה'...

הגמ' אומרת (יומא פו) "אמר רבי לוי: גדולה תשובה שמוגעת עד כסא הכבוד, שנאמר שובה ישראל עד ה' אלהיך".

ה'אור החיים' הק' עה"פ (שמות כב) "פ' תצא אש וימץה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם שלם המבקר את הפערה..." (זכרני לפני כ-6 שנים, ב'רעוא דרעון' שב"ק משפטים תשע"ז - ב'אתרא קדישא מירון זעק הגה' צ' ר' אלימלך בידרון שליט"א את הדברים האלו מתוך בכיות עצומות, וגעו לו העם בבכיה עצומה של תשובה גדולה המיטירת)

זהו לשונו הבוררת "ובדרך רמז תרמוז התורה את אשר יסובבו הרשעים ברשעם כדי שיתעורר האדם מתרדמת שינת שכלו בהביטו הפלגת הרעות אשר יביאו לעולם כי לא לבדם יריעו אלא יסובבו רע לכל העולם, והוא אומרו כי תצא אש הלא ידעת כי צרת העם תתכנה בשם אש. וצא ולמד משליח גבריאל (יומא ע"ג) אשר שאל אש מבין הבדים (החובים) והוא בחינת תגבורת הדינים, ואמר ומה המצאה קוצים הם הרשעים שאינם אלא קוצים מכאיבים... והודיע הכתוב עוד כי אחר שניתן רשות לאש הדינים להבעיר לא לקוצים לבד הם מבעירים אלא ונאכל גדיש כאן רמז אל תינוקות של בית רבן שעדיין אין להם קומה אלא גדושים שכולת עם חברתה כי בעונות הם הנתפסים בצרת עולם... ואומרו או הקמה כאן מודיע כי לפעמים חרב עד צואר הגיעה מופתית הדור יסודי עולם נלקחים בעונם כדי להציל על כללות... ולפעמים יגדל החטא ולא יצילו הצדיקים לבד וחימה שפוכה על כל שונאי ישראל, והוא אומרו או השדה שזה ירמוז אל כללות ישראל ולא יספיקו לא תינוקות ולא צדיקים להציל... והוא אומרו שלם ישלם המבעיר הם הרשעים הקוצים את כל אשר הרגו... כמה יסבול בעד לקלוקל... ובאמת כי יחרד אנוש ויכבה שלהבת יצרו המחטיא אותו באש המשפט בהעלותו על לבבו נהרות העונשים אשר יגיעוהו על כמה נפשות קטנים וגדולים אין קץ שכולם הוא הרצחן הגדול להם באמצעות תאוות הסרוחה, והנה אמרו ז"ל (קידושין מ): לעולם יראה אדם כאלו כל העולם כולו חציו זכאי וכו' עשה עבירה אחת אוי לו שהכריע את כל העולם לחובה ודם כל העולם ודם זרעיתיהם על צוארו ועל נפשו עמוסים ויסבול מר המות בעד כל נפש אחת מהם ובכל צרתם לו צר כאשר עשה..."

כמדומני שאף לב אבן ירעד למקרא דברים אלו - ומי יאמר זיכתי נפשתי???

הגמ' אומרת (יומא פו) "אמר רבי לוי: גדולה תשובה שמוגעת עד כסא הכבוד, שנאמר שובה ישראל עד ה' אלהיך".

ר' אמונת של הלכה הרב דוד מטיאס

מאכל פרווה שהתבשל בסיר בשרי בן יומו מהו לאוכלו בכלים חלביים

בגליון הקודם נתבאר שמאכל פרווה שהתבשל בסיר בשרי בן יומו (כלומר שהסיר היה שטוף ונקי אך לא עברו עשרים וארבע שעות מהפעם האחרונה שבישלו בו בשר) לדעת המחבר (סי' צ"ה ס"א) מותר לערבו ולאכלו יחד עם מאכלי חלב, וכן מנהג בני ספרד. ולדעת הרמ"א (שם ס"ב) אסור לערבו ולאכלו יחד עם מאכלי חלב, ורק בדיעבד שכבר נתערב עם מאכלי חלב, מותר לאכול המאכל, וכן נוהגים בני אשכנז.

והנה א"ע פ' שהרמ"א מחמיר שלא לערב המאכל הפרווה [שנתבשל בסיר בשרי בן יומו] עם מאכלי חלב ממש, אולם מודה הרמ"א שמותר להניח המאכל הפרווה [אפילו בעודו רותח] על גבי כלי חלבי בן יומו או לאוכלו בסכו"ם חלבי בן יומו כמבואר בדברי הרמ"א שם, ולא החמירו אלא לערבו עם חלב ממש. אולם יש לזהר שלא להעלות ישירות מהסיר הבשרי אל תוך הכלי החלבי בעוד המאכל חם [ויש בזה כמה פרטי דינים עיין ש"ך סי' צ"ה ס"ה, ובמשב"ז שם]. וכמו כן מותר לבשל או לחמם את המאכל הפרווה [שהתבשל בסיר בשרי בן יומו] בתוך כלי חלבי בן יומו מאחר ואינו מערבו עם מאכלי חלב ממש. [והוא הדין בכל זה למאכל פרווה שהתבשל בסיר חלבי (נקי) בן יומו, ורוצה לאכלו או לבשלו או לחממו שנית בכלי בשרי (נקי) בן יומו].

ולענין לבשל לתחילה מאכל פרווה בסיר בשרי בן יומו על דעת לאוכלו בכלי חלבי ללא מאכלי חלב, עיין פרי חדש (פ"ק ז) שדעתו להיתר. אולם בפרי מגדים (משב"ז ס"ה ה) מצדד להחמיר בזה, וכן דעת החכמת אדם (כלל מ"ח). אולם אם בדעתו לאוכלו בכלי חלבי שאינו בן יומו, משמע בתהלה לדוד (ד"ה ס"ב) שבזה כולם מודים שמוותר לבשל לתחילה [בסיר בשרי בן יומו] על דעת לאכלו בכלי חלבי שאינו בן יומו.

הפיגוע הנורא בערב שבת קודש יתרו

"נמס כל לב ורפו ידיים" - מה אפשר לכתוב על הפיגוע הנורא... למול עיני ניצבות כל העת תמונת הילדים הקדושים והטהורים - בכל מיני טהרה, ביחד עם אברך חשוב בן עליה שבמקום 'ושמח את אתנו' - נרצח אל מול עינינו... שרק לאחר פטירתו נתגלו עליו דברים נוראים, וכפי שאמר עליו כ"ק האדמו"ר מפנינסק קרלין שליט"א "הוא הספיק ב-20 שנה מה שאחרים מספיקים ב-80 שנה - שנבחרו משמים להתקטר בבגדי שבת כקרוב עולה תמימה - לכפר על נפשותינו לפני ה', אוייייי נורא!!!! אנחנו מתפללים לפני אבינו שבשמים "החזירו בתשובה שלימה" כדי שח"ו לא ישמע עוד שוד ושבב בגבולינו... אך עלינו 'לשמוע קול שופר' ולהתעורר מתרדמתנו... וכגון דא ביארו בהאמור בפרשתן בענין מלוה על המשכון, שהזהירה התורה להחזיר את כסות הלווה הניטלת במשכון, 'והיה כי יציעק אלי ושמעתי כי חנון אני' (כב כו). ולכאורה תמוה, שהרי אמרו חז"ל (בר"ר מב ג) 'אין והיה אלא לשון שמחה', ומהי השמחה הגדולה כשיצעק הלווה על שאין לו במה לשכב? אלא, כי מן השמים נטלו את ממונו והביאוהו לידי עניות, וסיבת הדבר היתה לעוררו, אך הלה לא שם לדבר, על כן הורידו אותו ירידה אחר ירידה עד שנצרך ללוות ולתן במשכון את כסותו היחידה, ועדיין ממשיך הוא בתרדמתו, עד שסוף סוף התעורר לצעוק אל ה' על רוע מזלו, וזהו אכן שמחה גדולה בשמים, ש'זכר' הלה באביו שבשמים ונשא עיניו למרום". (באר הפרשה).

פרויקט ברכת המזון - לע"נ קדושי הפיגוע

בשבוע שעבר הוכרז כאן על פרויקט 'ברכת המזון' מתוך ברכון - לאחר הפיגוע הנורא הוחלט שהפרויקט יהיה לע"נ נרצחי הפיגוע. ברוך ה' עם ישראל מחבבין את המצוות, עד כה נתרמו כבר 1500 כרטיסים !!! ובשעת כתיבת עלון זה [רביעי] הכרטיסים כבר בהדפסה בסין. כרגע המהדורה נדפסת בנוסח 'אשכנז' המעוניין לזכות גם בזכויות העצומות הללו, ולהדפיס עוד כרטיסים - או בהדפסת מהדורה נוסח "עדות המזרח" יתקשר אלי 0548496676 או ב'נדרים פלוס' קופת 'עלי באר'...

יתרו - דיבר 'מה למעשה'

כתב רש"י (שמות פרק יח א) ד"ה יתרו [ומקורו מה'מדרש' ה'ספרי'] - שבע שמות נקראו לו רעואל, יתר, יתרו, חובב, חבר, קיני, פוטיאל. יתר, על שם שיתר פרשה אחת בתורה (מפסוק כא ואילך) "ואתה תחזה". שואל הה"ה ר' בנימין בינצוויג שליט"א בשם הגרש"ב סורוצקין שליט"א - הפרשה של יתרו לא מתחילה מ'ואתה תחזה' היא מתחילה שמונה פסוקים קודם לכן בפסוק "יג' ויהי מ'מִן־הַיּוֹם וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשַׁפֵּט אֶת הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל מֹשֶׁה מִן הַבֶּקֶר עַד הָעֶרֶב"???

אומר ר' שולם בער; להגיד ביקורת זה לא ה'חכמה', לא על זה זכה יתרו שנקרא על שמו פרשה בתורה, הוא זכה שיקרא על שמו פרשה - בגלל שהציע פיתרון מעשי... הוא דיבר 'מה למעשה'... הוא לא סתם זרק ביקורת - הוא הציע פתרון, ועל שם הפתרון נקרא הפרשה על שמו!!! ודפח"ח...

